Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8260
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

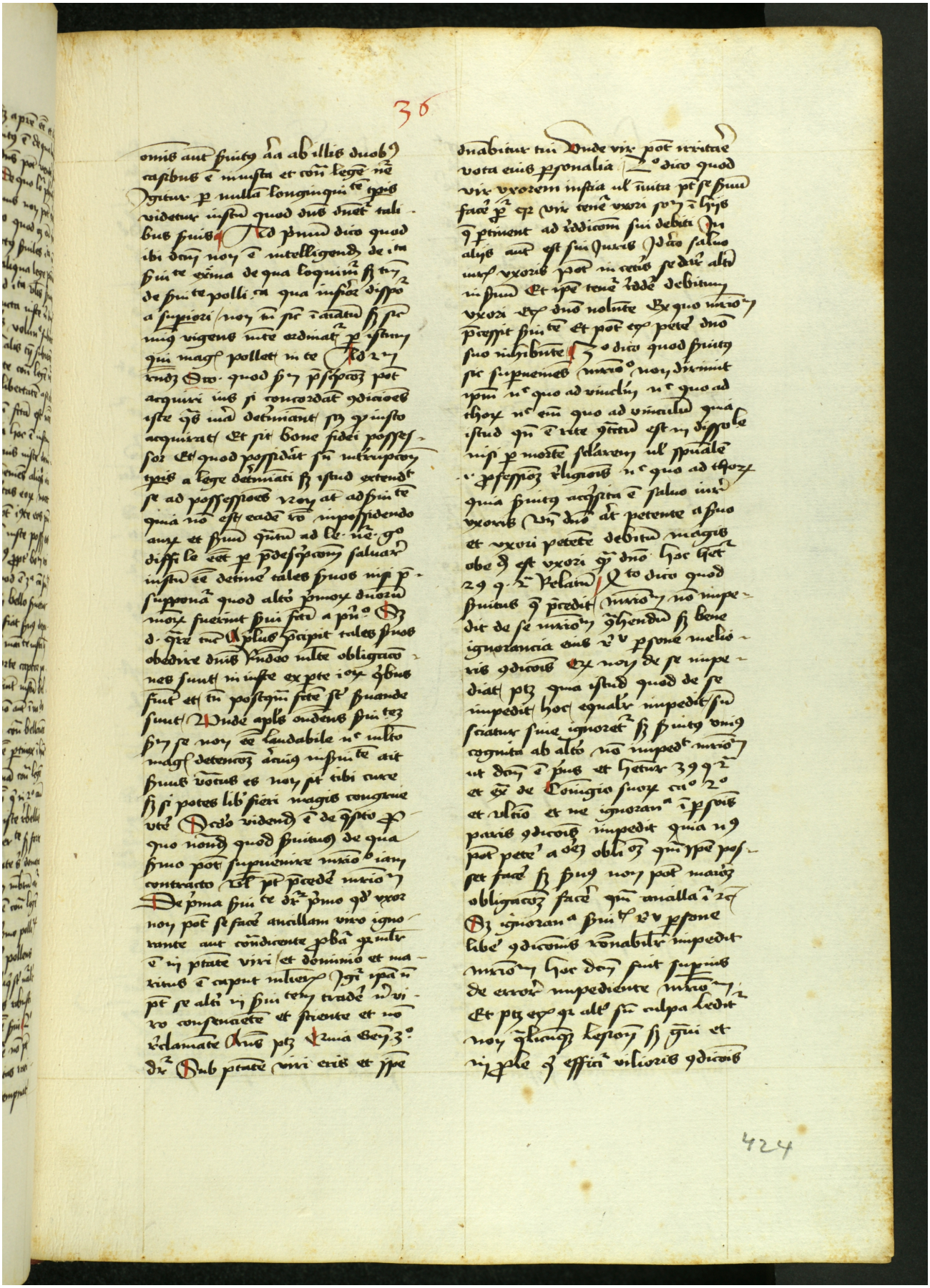

36

omis aut fruitus ea ab illis duobus casibus e mutata et cum lege non
datur. Et nulla longinquitas videtur instare quod dus duet talibus fruitus.
Ad primum dico quod ibi dicitur non e intelligendum de usu fruitus
de qua loquimur sed de usu fructus quia inferior disponere
a superiori non tamen sic accidit sed
magis vigens iuste ordinat et istum
qui magis pollet in re. Ad 2um
dicitur. Dico quod 1m possessor potest
acquirere iure si concordat iudicaverit
iste qui iura determinant sed quinto
acquirat. Et sit bone fidei possessor. Et quod possidet sine interruptione
tempus a lege determinatum sed istud extendit
se ad possessores non at ad fruitus
quia non est eadem ratio impossidendo
aliquid et fruendo quia ad 1m non difficile est et possessorem saluari
instituere determinare tales fructus nisi
supponat quod alio primo diuortium
non fuerint fructus a principio. Dicit
d. gratia tunc plus habet tales fructus
obedire dominus iudeo iniuste obligationes
sunt in iustae ex parte iudeorum quibus
fuit et in postmodum fiere sed fruende
sunt. Unde apostolus audens fruitus
sed non est laudabile nec iuste magis determinat aliquis iustus fructus aut
fructus vestrum es non sit tibi curae
sed si potes liberari magis congruit
vite. Deinde videndum e de questio
quo nondum quod fruitus de qua
fructus potest supremum matrimonium
contracto. Et pt predicta matrimonium
De prima fructus dicitur primo quod uxor
non potest se facere ancillam viro ignorante aut contradicente probatur quia
e in potestate viri et dominus et ma-
ritus e caput mulieris. Sed ipsa non
pt se alii in fructum tradere nisi vi-
ro consentiente et sciente et non
reclamante. Ius pt. Quia secundum
dicitur. Dub potest vir et ipse
dnabitur tui. Unde vir potest iniuste
vota eius personalia. Dico quod
vir vxorem instituere ut iuste pt se fructus
facere. Et quia vir tenetur vxori suo et hiis
quibus prestant ad addicorum sui debitum
alias aut est sui iuris. Ideo salus
mus vxoris potest in certis se dare alii
in fructum. Et ipse tenetur addere debitum
vxori. Et dno nolente. Et quo matrimonium
precepit fructus et post eos petere dno
suo inhibuerit. Dico quod fruitus
sic supremus matrimonium non diruit
ipsum nec quo ad vinculum nec quo ad
thorum nec eum quo ad vinculum quia
istud quia e iuste factum est in dissolu-
nisi per morte sclaueum ut spiritale
et professio religiosi nec quo ad thorum
quia fruitus acceptus e salus iure
vxoris. Vir dno at petente a suo
et vxori petere debitum magis
obedit. Et est vxori quia dno. Hoc tet
29 q. 2. Relatum. Ad 2m dico quod
fruitus qui predicit matrimonium non impe-
dit de se matrimonium intendere. Et bene
ignorancia eius et ipsum melio-
ris iudicium. Et non de se impe-
diat. Patet quia istud quod de se
impedit hoc equalis impedit sed
creatura sunt ignorat. Et fruitus omnis
cognitus ab alio non impedit matrimonium
ut dicitur e pius et hetur 39 q. 2.
et ei de Conugio suorum et 2o
et ulteriori et ne ignoranti in personis
paris iudicium impedit quia non
potest petere a debito qui ipse pos-
set facere. Et fructus non potest matrimonium
obligatorium facere qui malla e 2o
Dicit ignorantia fructus et ipsum
libere iudicium rationabiliter impedit
matrimonium. Hoc dicit sunt supremus
de error impedientes matrimonium.
Et pt. Et quia alio sine culpa ledit
non intentio lesionis. Et qui et
in plene et efficiunt viliorius iudicium

424